

El PP valencià arriba al seu congrés amb el màxim enfrontament intestí

Sense possibilitat de solució, així és la situació del PP a un pas de la celebració del congrés regional. La premsa parla de “balcanització” del partit i els zaplanistes han optat per l’erosió, l’amenança, la lluita oberta i el contraatac brutal en compte d’esperar l’acció de Camps.

Tots els periodistes hi coincideixen: si alguna cosa hi pot haver d’interessant en el fet d’assistir al congrés regional del PP valencià que se celebra a Castelló els dies 20 i 21 de novembre és veure les cares que faran els membres més destacats i ferotges de cada bandositat. Els zaplanistes més odiats per Camps i els seus són, amb raó, Julio de España, president de les Corts Valencianes; Fernando Giner, president de la Diputació de València; i José Joaquín Rippoll, president de la Diputació d’Alacant i home fort en el territori que encara és el gran feu de Zaplana.

Cadascun d’ells ha fet tot el possible durant mesos –també Serafín Castellano, portaveu a les Corts, tot i que aquest ho ha fet amb menys virulència específica– per amargar-li la vida al Consell de la Generalitat.

Camps, que no dubta a jugar quan ho creu necessari la carta del blaverisme, ha d’aguantar

ara que un home que es considera l’hereu en vida de Lizondo, Fernando Giner, haja obert una oficina paral·lela a l’oficial del PP. I ho ha fet per aplegar suports a la seua candidatura a la presidència provincial del partit, candidatura que, ahora, ha tirat endavant sense

Francesc Camps s’enfronta els dies 20 i 21 de novembre al congrés del PP valencià en un ambient de màxima rivalitat amb els zaplanistes i d’incansables atacs entre les dues faccions.

demanar autorització a ningú, i encara menys a ningú que estiga relacionat amb qui, teòricament, és el president regional del PP, Francesc Camps.

El diari *El País* ha qualificat la situació en el PP de València de “balcanització”. De fet, Serafín Castellano, actual

president provincial, es va negar –segons recorda el mateix rotatiu– a dir què li semblava la iniciativa de Giner, tot i que fonts del seu entorn no van ocultar el malestar que el portaveu a les Corts sentia envers una iniciativa “a la qual [Castellano] és aliè”.

La filla de Giner ha dimitit com a assessora del conseller de Cultura, Alejandro Font de Mora, i el seu pare denuncia “coaccions” d’aquest mateix conseller. “Me’n sent molt orgullós, ja que ha optat per la dignitat i no s’ha deixat coaccionar”, ha dit Giner de la seua filla Alicia.

Alhora, els zaplanistes d’Alacant modifiquen projectes oficials a l’esquena de l’alcalde Díaz Alperi, qui s’ha mostrat favorable a Camps i qui hi va voler obrir, ell mateix, oficines de suport paral·leles a les oficials –que a Alacant són zaplanistes– perquè augmentara el nombre de compromissaris campistes alacantins que acudiren al congrés.

Tot es resoldrà a Castelló, on el diputat Ricardo Costa i el xòfer del baró popular local, Carlos Fabra, acaben de declarar en el jutjat gràcies, és clar, al cas Fabra. Màxima emoció.

Joan M. Oleaque